

22003A1223(02)

23.12.2003

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

L 338/32

PROTOCOL

de modificare a Convenției privind răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare din 29 iulie 1960, astfel cum a fost modificată ultima dată prin protocolul adițional din 28 ianuarie 1964 și prin protocolul din 16 noiembrie 1982

GUVERNELE Regatului Belgiei, Regatului Danemarcei, Republicii Elene, Republicii Finlanda, Republicii Franceze, Republicii Federale Germania, Republicii Italiene, Regatului Norvegiei, Republicii Portugheze, Republicii Slovenia, Regatului Spaniei, Regatului Suediei, Regatului Țărilor de Jos, Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Confederației Elvețiene și al Republicii Turcia,

ÎNTRUCÂT se dorește modificarea Convenției privind răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare, încheiată la Paris la 29 iulie 1960 în cadrul Organizației Europene de Cooperare Economică, în prezent Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, astfel cum a fost modificată ultima dată prin protocolul adițional semnat la Paris la 28 ianuarie 1964 și prin protocolul semnat la Paris la 16 noiembrie 1982,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

I.

Convenția privind răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare din 29 iulie 1960, astfel cum a fost modificată ultima dată prin protocolul adițional din 28 ianuarie 1964 și de protocolul din 16 noiembrie 1982, se modifică după cum urmează:

A. Paragrafele (i) și (ii) alineatul (a) articolul 1 se înlocuiesc cu următorul text:

- „(i) «Accident nuclear» desemnează orice fapt sau orice succesiune de fapte având aceeași origine care cauzează daune nucleare;
- (ii) «Instalație nucleară» desemnează reactoarele, altele decât cele care intră în componența unui mijloc de transport; uzine pentru producerea sau fabricarea substanțelor nucleare; uzine pentru separarea izotopilor de combustibil nuclear; uzine pentru prelucrarea combustibilului nuclear iradiat; instalații pentru depozitarea substanțelor nucleare, alta decât depozitarea ocazională pentru transportul acestor substanțe; instalații pentru depozitarea substanțelor nucleare; toate reactoarele, uzinele și instalațiile de acest tip aflate în curs de dezasare; și toate celelalte instalații de acest tip în care există combustibil nuclear sau produse ori deșeuri radioactive, în conformitate cu constatările periodice ale Comitetului director pentru energie nucleară al Organizației (denumit în continuare «comitetul director»); oricare dintre părțile contractante poate stabili dacă două sau mai multe instalații nucleare ale unui operator, amplasate în aceeași locație, împreună cu toate celelalte incinte din amplasamentul respectiv în care există combustibil nuclear sau produse ori deșeuri radioactive, constituie o instalație nucleară unică;”.

B. La articolul 1 alineatul (a) se adaugă patru paragrafe noi, (vii), (viii), (ix) și (x), după cum urmează:

- „(vii) «Daune nucleare» înseamnă:
 - 1. decesul sau vătămarea corporală a persoanelor;
 - 2. pierderea sau deteriorarea bunurilorși, pentru fiecare dintre categoriile următoare, în măsura stabilită de legislația instanței competente,
- 3. prejudiciile economice cauzate de pierderile sau daunele menționate la punctul (1) sau la punctul (2) de mai sus, în măsura în care acestea nu sunt prevăzute de aceste paragrafe, în cazul în care sunt suferite de o persoană care are dreptul să solicite reparații pentru această pierdere sau daună;
- 4. costurile măsurilor de reabilitare a mediului degradat, exceptând cazurile în care această degradare este nesemnificativă, în cazul în care măsurile respective sunt adoptate efectiv sau urmează a fi adoptate și în măsura în care costurile nu sunt prevăzute de paragraful (2) menționat anterior;

5. beneficiul nerealizat direct legat de utilizarea sau valorificarea mediului și care rezultă dintr-o degradare semnificativă a mediului respectiv și în măsura în care acest beneficiu nerealizat nu este inclus în paragraful (2) menționat anterior;

6. costurile măsurilor de protecție și alte pierderi sau daune provocate de aceste măsuri,

în cazul paragrafelor (1) – (5) menționate anterior, în măsura în care pierderile sau daunele provin sau rezultă din radiațiile ionizante emise de orice sursă de radiații aflată în interiorul unei instalații nucleare sau emise de combustibili nucleari sau de produsele ori deșeurile radioactive ori substanțele nucleare care sunt emanate, provin sau sunt transmise spre o instalație nucleară, indiferent dacă acest lucru se datorează proprietăților radioactive ale acestor materiale sau unei combinații ale acestor proprietăți radioactive cu proprietăți toxice, explozive sau alte proprietăți periculoase ale materialelor respective;

(viii) «Măsuri de reabilitare» desemnează toate măsurile rezonabile care au fost aprobate de către autoritățile competente ale statului în care au fost luate măsurile și care vizează reabilitarea sau restabilirea componentelor avariate sau distruse ale mediului sau introducerea, în cazul în care aceasta este rezonabilă, a echivalentului acestor componente în mediu. Legislația statului în care se produc daunele nucleare stabilește persoana împuternicită să adopte aceste măsuri;

(ix) «Măsuri preventive» desemnează toate măsurile rezonabile luate de o persoană, după producerea unui accident nuclear sau un eveniment care creează un pericol grav și iminent de daune nucleare, în scopul de a preveni sau de a reduce la minim daunele nucleare menționate la litera (a) (vii) (1) - (5), sub rezerva aprobării de către autoritățile competente, în cazul în care aceasta este prevăzută de legislația statului în care au fost luate aceste măsuri;

(x) «Măsuri rezonabile» desemnează măsurile pe care legislația instanței competente le consideră adecvate și proporționale, având în vedere toate circumstanțele, cum ar fi:

1. natura și importanța daunelor nucleare suferite sau, în cazul măsurilor preventive, natura și amploarea riscului acestor daune;
2. gradul de eficiență anticipat al acestor măsuri, în momentul adoptării lor și
3. cunoștințele științifice și tehnice relevante;”.

C. Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„(a) Prezenta convenție se aplică daunelor nucleare produse pe teritoriul sau într-o zonă maritimă stabilită în conformitate cu dreptul internațional sau, cu excepția teritoriului unui stat care nu este parte și care nici nu este menționat de paragrafele (ii) - (iv) ale prezentului paragraf, la bordul unei nave sau aeronave înmatriculate de:

(i) o parte contractantă;

(ii) un stat care nu este parte care, în momentul producerii accidentului nuclear, este parte contractantă la Convenția de la Viena privind răspunderea civilă pentru daunele nucleare din 21 mai 1963 și la toate modificările aduse acesteia, în vigoare pentru statul respectiv, precum și la protocolul comun privind aplicarea Convenției de la Viena și a Convenției de la Paris din 21 septembrie 1988, cu condiția, totuși, ca partea contractantă la Convenția de la Paris, pe al cărei teritoriu este situată instalația operatorului responsabil, să fie parte contractantă la protocolul comun menționat;

(iii) un stat care nu este parte care, în momentul producerii accidentului nuclear, nu posedă instalații nucleare pe teritoriul său sau în zonele maritime stabilite în conformitate cu dreptul internațional;

(iv) oricare alt stat care nu este parte care, în momentul producerii accidentului nuclear, dispune de o legislație privind răspunderea nucleară care acordă avantaje echivalente pe bază de reciprocitate și care se întemeiază pe principii identice cu cele prevăzute de prezenta convenție, inclusiv, printre altele, principiul răspunderii obiective a operatorului responsabil, răspunderea exclusivă a operatorului sau care să conțină o dispoziție având același efect, competența exclusivă a unei instanțe, tratamentul egal al tuturor victimelor unui accident nuclear, recunoașterea și executarea hotărârilor, transferul liber al indemnizațiilor, al daunelor-interese și al cheltuielilor.

- (b) Nici o dispoziție a prezentului articol nu împiedică o parte contractantă, pe al cărei teritoriu este situată instalația nucleară a operatorului responsabil, să prevadă în legislația sa o sferă de aplicare mai largă a prezentei convenții.”

D. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„(a) În conformitate cu prezenta convenție, operatorul unei instalații nucleare răspunde pentru daunele nucleare produse, cu următoarele excepții:

- (i) daunele cauzate instalației nucleare și altor instalații nucleare, inclusiv unei instalații nucleare în curs de construcție, în locația unde este amplasată instalația respectivă și
- (ii) daunele cauzate bunurilor aflate din aceeași locație, care sunt utilizate sau urmează să fie utilizate pentru instalațiile respective,

în cazul în care se stabilește că aceste daune au fost cauzate de un accident nuclear survenit la instalațiile respective sau de substanțe nucleare provenind de la aceste instalații, sub rezerva dispozițiilor articolului 4.

- (b) În cazul în care daunele nucleare sunt cauzate atât de un accident nuclear, cât și de un accident nenuclear, daunele cauzate de alte accidente sunt considerate, în măsura în care nu pot fi separate cu certitudine de daunele nucleare cauzate de accidentul nuclear, daune nucleare cauzate de accidentul nuclear respectiv. În cazul în care daunele nucleare sunt cauzate, în mod conjugat, atât de un accident nuclear, cât și de o emisie de radiații ionizante care nu este vizată de prezenta convenție, nici o dispoziție a prezentei convenții nu limitează și nici nu afectează răspunderea persoanelor pentru această emisie de radiații ionizante.”

E. La articolul 4, literele (c) și (d) se renumerează, devenind literele (d), respectiv (e) și se adaugă o nouă literă (c), având următorul text:

„(c) Transferul răspunderii către operatorul unei alte instalații nucleare în conformitate cu litera (a) paragrafele (i) și (ii) și cu litera (b) paragrafele (i) și (ii) din prezentul articol poate avea loc numai în cazul în care operatorul respectiv are un interes economic direct în ceea ce privește substanțele nucleare în curs de a fi transportate.”

F. La articolul 5, literele (b) și (d) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) Cu toate acestea, în cazul în care daunele nucleare sunt cauzate de un accident nuclear produs într-o instalație nucleară și implică doar substanțele nucleare depozitate ocazional în această instalație, pe parcursul transportului, operatorul instalației nucleare nu răspunde, în cazul în care răspunderea revine unui alt operator sau unei alte persoane în temeiul articolului 4.

- (d) În cazul în care daunele nucleare implică răspunderea mai multor operatori, în conformitate cu prezenta convenție, răspunderea acestor operatori este solidară, cu condiția ca răspunderea să fie pentru daunele nucleare cauzate de un accident nuclear în care intervin substanțe nucleare în cursul transportului cu același mijloc de transport sau, în cazul unei depozitări ocazionale în cursul transportului, substanțele nucleare să se afle în aceeași instalație nucleară, suma maximă totală imputabilă acestor operatori fiind egală cu valoarea cea mai ridicată fixată pentru unul dintre operatori în conformitate cu articolul 7. În nici un caz, nici un operator nu trebuie să plătească mai mult decât suma stabilită pentru el, în conformitate cu articolul 7.”

G. La articolul 6, literele (c) și (e) se înlocuiesc cu următorul text:

„(c) (i) Nici una dintre dispozițiile prezentei convenții nu afectează răspunderea:

1. unei persoane fizice pentru daunele nucleare cauzate de un accident nuclear pentru care, în conformitate cu articolul 3 litera (a) sau cu articolul 9, operatorul nu răspunde în conformitate cu prezenta convenție și care rezultă dintr-o acțiune sau o omisiune a persoanei fizice respective, săvârșite cu intenția de a cauza daunele;
2. unei persoane autorizate în mod corespunzător să exploateze un reactor inclus într-un mijloc de transport pentru daunele nucleare cauzate de un accident nuclear, în cazul în care operatorul nu răspunde pentru aceste daune în temeiul articolului 4 litera (a) (iii) sau litera (b) (iii).

- (ii) Operatorul nu poate fi ținut responsabil, în afara dispozițiilor prezentei convenții, pentru daunele nucleare cauzate de un accident nuclear.”

- „(e) În cazul în care operatorul probează că daunele nucleare sunt rezultatul, integral sau parțial, fie al unei grave neglijențe din partea persoanei care suferă daunele respective, fie al unei acțiuni sau omisiuni a persoanei respective, care a acționat sau a omis să acționeze cu intenția de a produce daunele, instanța competentă poate, dacă dreptul național conține prevederi în acest sens, să scutească operatorul, integral sau parțial, de obligația de a repara prejudiciul suferit de acea persoană.”

H. Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

- „(a) Fiecare parte contractantă prevede, în legislația proprie, că răspunderea operatorului pentru daunele nucleare cauzate de un accident nuclear nu poate fi mai mică de 700 MEUR.
- (b) Fără a aduce atingere dispozițiilor literei (a) din prezentul articol și ale literei (c) din articolul 21, o parte contractantă:
- (i) având în vedere natura instalației nucleare în cauză și consecințele posibile ale unui accident nuclear produs de aceste instalații, poate stabili o valoare mai mică a răspunderii pentru această instalație, cu condiția ca suma astfel stabilită să nu fie mai mică de 70 MEUR și
 - (ii) având în vedere natura substanțelor nucleare în cauză și consecințele posibile ale unui accident nuclear produs de acestea, poate stabili o valoare mai mică a răspunderii pentru transportul substanțelor nucleare, cu condiția ca suma astfel stabilită să nu fie mai mică de 80 MEUR.
- (c) Reparația pentru daunele nucleare cauzate mijlocului de transport în care se află substanțele nucleare în cauză, în momentul producerii accidentului nuclear, nu poate avea ca efect reducerea răspunderii operatorului pentru alte daune nucleare, fie la o sumă mai mică de 80 MEUR, fie la o altă sumă mai mare, stabilită în conformitate cu legislația unei părți contractante.
- (d) Valoarea răspunderii operatorilor instalațiilor nucleare aflate pe teritoriul unei părți contractante, stabilită în conformitate cu literele (a) sau (b) din prezentul articol sau în conformitate cu articolul 21 litera (c), precum și dispozițiile legislației unei părți contractante adoptate în temeiul literei (c) a prezentului articol, se aplică răspunderii acestor operatori, independent de locul de producere a accidentului nuclear.
- (e) O parte contractantă poate condiționa tranzitul substanțelor nucleare pe teritoriul său de majorarea valorii maxime a răspunderii operatorului străin în cauză, în cazul în care aceasta consideră că suma respectivă nu acoperă, în mod corespunzător, riscurile unui accident nuclear survenit pe durata tranzitului, sub rezerva ca suma maximă astfel majorată să nu depășească valoarea maximă a răspunderii operatorilor de instalații nucleare situate pe teritoriul acestei părți contractante.
- (f) Dispozițiile literei (e) din prezentul articol nu se aplică:
- (i) transportului pe mare, în cazul în care, în conformitate cu dreptul internațional, există un drept de acces în porturile părții contractante în cazul unui pericol iminent și un drept de trecere inofensivă pe teritoriul acesteia sau
 - (ii) transportului aerian, în cazul în care, în temeiul unui acord sau al dreptului internațional, există un drept de survol sau un drept de survol cu escală pe teritoriul părții contractante respective.
- (g) În cazul în care convenția se aplică unui stat care nu este parte, în conformitate cu articolul 2 litera (a) paragraful (iv), oricare dintre părțile contractante poate stabili valori mai mici pentru daunele nucleare decât sumele minime stabilite în conformitate cu prezentul articol sau în conformitate cu articolul 21 litera (c), în măsura în care statul respectiv nu acordă avantaje reciproce cu valoare echivalentă.
- (h) Daunele-interese acordate de o instanță sesizată cu o acțiune în despăgubire în temeiul prezentei convenții nu sunt considerate ca despăgubiri în sensul prezentei convenții și incumbă operatorului pe lângă sumele pe care le datorează cu titlu de reparații, în conformitate cu prezentul articol.
- (i) Sumele menționate de prezentul articol pot fi convertite în monedă națională, în cifre rotunjite.
- (j) Fiecare parte contractantă se asigură că persoanele care au suferit daune nucleare își pot valorifica dreptul la despăgubire fără inițierea unor proceduri separate în funcție de originea fondurilor destinate acestei reparații.”

I. Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

- „(a) În conformitate cu prezenta convenție, acțiunea în despăgubiri trebuie introdusă sub sancțiunea decăderii din drept sau a prescrierii acesteia:
- (i) în caz de deces și de vătămare corporală, în termen de 30 de ani începând de la data accidentului nuclear;
 - (ii) în caz de alte daune nucleare, în termen de 10 ani începând de la data producerii accidentului nuclear.
- (b) Cu toate acestea, legislația națională poate stabili un termen mai lung decât cel prevăzut de paragrafele (i) sau (ii) litera (a) din prezentul articol, în cazul în care partea contractantă, pe al cărei teritoriu este situată instalația nucleară a operatorului responsabil, ia măsuri menite să acopere răspunderea operatorului respectiv pentru acțiunile în despăgubire introduse după expirarea termenului prevăzut de paragrafele (i) sau (ii) de la litera (a) din prezentul articol și pe durata acestui termen mai lung.
- (c) Cu toate acestea, dacă se stabilește un termen mai lung în conformitate cu litera (b) din prezentul articol, acțiunile în despăgubire intentate în interiorul acestui termen nu aduc atingere dreptului la despăgubire de care se bucură o persoană care a intentat o acțiune împotriva operatorului, în conformitate cu prezenta convenție, înainte de expirarea:
- (i) unui termen de 30 de ani pentru vătămare corporală sau deces;
 - (ii) unui termen de 10 ani pentru toate celelalte daune nucleare.
- (d) Legislația națională poate prevedea un termen de cel puțin trei ani pentru prescrierea sau decăderea din dreptul de a cere despăgubiri, calculat fie de la data la care persoana vătămată a cunoscut prejudiciul și pe cel căruia îi este imputabil, fie socotit de la data la care cel prejudiciat ar trebui, în mod rezonabil, să cunoască producerea acestuia cât și operatorul responsabil, fără ca termenele termenelor stabilite în temeiul literelor (a) și (b) din prezentul articol să fie depășite.
- (e) Cu toate acestea, atunci când se aplică dispozițiile articolului 13 litera (f) punctul (ii), dreptul la despăgubire nu se prescrie, iar titularul nu este decăzut din dreptul său în termenul prevăzut de literele (a), (b) și (d) din prezentul articol:
- (i) înainte ca tribunalul menționat la articolul 17 să se pronunțe, s-a intentat o acțiune în fața uneia dintre instanțele competente; în cazul în care tribunalul stabilește că instanța competentă este o altă instanță decât cea în fața căreia a fost deja introdusă această acțiune, el poate fixa un termen în interiorul căruia să fie introdusă acțiunea respectivă la instanța competentă astfel desemnată sau
 - (ii) uneia dintre părțile contractante în cauză i-a fost prezentată o cerere în vederea desemnării de către tribunal a instanței competente în temeiul articolului 13 litera (f) punctul (ii) cu condiția ca, ulterior acestei hotărâri, să fie introdusă o acțiune în termenul fixat de tribunal.
- (f) Cu excepția unor dispoziții contrare din legislația națională, o persoană, care a suferit daune nucleare cauzate de un accident nuclear și care introduce o acțiune în despăgubiri în termenul prevăzut de prezentul articol, poate formula o cerere suplimentară în caz de agravare a daunelor nucleare după expirarea acestui termen, cu condiția ca instanța competentă să nu fi pronunțat o hotărâre definitivă.”

J. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Operatorul nu răspunde pentru daunele nucleare cauzate de un accident nuclear în cazul în care acest accident este consecința directă a actelor săvârșite în timpul unui conflict armat, al ostilităților, al unui război civil sau al unei insurecții.”

K. Articolul 10 se înlocuiește cu următorul text:

- „(a) Pentru a acoperi prejudiciile, operatorul are obligația de a avea și de a păstra o asigurare sau o altă garanție financiară până la concurența sumei stabilite în temeiul articolului 7 litera (a) sau (b) sau articolului 21 litera (c), de tipul și în condițiile specificate de autoritatea publică competentă.
- (b) În cazul în care răspunderea operatorului nu este limitată ca valoare, partea contractantă, pe teritoriul căreia este situată instalația nucleară a operatorului responsabil, stabilește o limită a garanției financiare a operatorului responsabil, cu condiția ca limita astfel stabilită să nu fie mai mică decât suma menționată la articolul 7 litera (a) sau (b).

- (c) Partea contractantă pe teritoriul căreia este situată instalația nucleară a operatorului responsabil asigură plata despăgubirilor pentru daunele nucleare stabilite în sarcina operatorului, prin furnizarea fondurilor necesare, în măsura în care asigurările sau garanțiile financiare nu sunt disponibile sau sunt insuficiente pentru satisfacerea acestor cereri, până la concurența unei sume egale cu cel puțin suma menționată la articolul 7 litera (a) sau la articolul 21 litera (c).
- (d) Nici un asigurător sau o altă persoană care oferă garanții financiare nu poate suspenda sau anula asigurarea sau alte garanții financiare prevăzute la litera (a) sau (b) din prezentul articol, fără a notifica, în prealabil și în scris, autoritatea publică competentă cu cel puțin două luni sau, în măsura în care această asigurare sau garanție financiară vizează transportul substanțelor nucleare, pe durata perioadei transportului în cauză.
- (e) Sumele provenind din asigurare, reasigurare sau alte garanții financiare pot fi utilizate doar pentru repararea daunelor nucleare cauzate de un accident nuclear.”

L. Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Despăgubirile datorate în conformitate cu prezenta convenție, primele de asigurare și reasigurare, precum și sumele provenind din asigurare, reasigurare sau altă garanție financiară în temeiul articolului 10, precum și daunele-interese menționate la articolul 7 litera (h) sunt liber transferabile între zonele monetare ale părților contractante.”

M. Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:

- „(a) Cu excepția unor dispoziții contrare ale prezentului articol, competența privind acțiunile intentate în conformitate cu articolele 3, 4 și 6 litera (a) aparține numai instanțelor părții contractante pe al cărui teritoriu s-a produs accidentul nuclear.
- (b) În cazul în care un accident nuclear se produce în spațiul zonei economice exclusive a părții contractante sau, dacă a fost stabilită o asemenea zonă, într-un spațiu care nu depășește limitele unei zone economice exclusive, în cazul în care aceasta trebuie să fie stabilită, competența privind acțiunile referitoare la pagubele nucleare cauzate de accidentul nuclear în cauză revine, în sensul prezentei convenții, exclusiv instanțelor părții respective, cu condiția ca partea contractantă în cauză să fi notificat această zonă Secretarului General al Organizației, anterior producerii accidentului nuclear. Nici o dispoziție a prezentei litere nu poate fi interpretată în sensul autorizării exercitării competenței jurisdicționale sau a delimitării unei zone maritime într-un mod contrar dispozițiilor dreptului mării.
- (c) În cazul în care un accident nuclear are loc în afara teritoriului părților contractante sau în cazul în care acesta se produce într-un spațiu care nu a făcut obiectul unei notificări în temeiul literei (b) din prezentul articol sau în cazul în care locul accidentului nuclear nu poate fi determinat cu certitudine, competența privind asemenea acțiuni revine instanțelor părții contractante pe teritoriul căreia este situată instalația nucleară a operatorului responsabil.
- (d) În cazul în care un accident nuclear are loc într-un spațiu căruia i se aplică dispozițiile articolului 17 litera (d), sunt competente instanțele desemnate, la cererea părții contractante interesate, de tribunalul menționat la articolul 17, ca instanțe ale părții contractante cea mai legată și cea mai afectată de consecințele accidentului.
- (e) Exercițarea competenței jurisdicționale în temeiul prezentului articol, precum și notificarea unui spațiu, efectuată în temeiul literei (b) din prezentul articol, nu creează drepturi sau obligații și nu constituie un precedent în ceea ce privește delimitarea spațiilor maritime între statele cu țărături situate fața în față sau adiacente.
- (f) În cazul în care competența revine instanțelor mai multor părți contractante în temeiul literelor (a), (b) sau (c) din prezentul articol, exercitarea acesteia revine:
 - (i) în cazul în care accidentul nuclear a avut loc parțial în afara teritoriului ambelor părți contractante și parțial pe teritoriul unui singure părți contractante, instanței acestei părți contractante;
 - (ii) în toate celelalte cazuri, instanțelor desemnate, la cererea unei părți contractante interesate, de tribunalul menționat la articolul 17, instanțe ale părții contractante cea mai legată și cea mai afectată de consecințele accidentului.

- (g) Partea contractantă ale cărei instanțe sunt competente adoptă, în ceea ce privește acțiunile în repararea daunelor nucleare, dispozițiile necesare pentru ca:
- (i) orice stat să poată introduce o acțiune în numele persoanelor care au suferit daune nucleare, care sunt resortisanți ai statului respectiv sau care au domiciliul sau reședința pe teritoriul acestuia și care și-au exprimat acordul în acest sens și
 - (ii) orice persoană să poată introduce, în temeiul prezentei convenții, o acțiune pentru valorificarea drepturilor dobândite prin subrogație sau prin cesiune.
- (h) Partea contractantă, ale cărei instanțe sunt competente în temeiul prezentei convenții, ia măsurile necesare pentru ca doar una dintre instanțele competente să se pronunțe cu privire la despăgubirile pentru daunele nucleare provocate de un accident nuclear, criteriile de alegere a acestei instanțe fiind prevăzute de legislația națională a părții contractante respective.
- (i) În cazul în care hotărârile pronunțate în cadrul unei proceduri contradictorii sau în lipsă, de către instanța competentă în temeiul prezentului articol, sunt executorii în temeiul normelor aplicate de către instanța respectivă, ele devin executorii pe teritoriul oricăreia dintre celelalte părți contractante după îndeplinirea formalităților cerute de partea contractantă interesată. Nici o altă examinare pe fond al litigiului nu este admisă. Aceste dispoziții nu se aplică hotărârilor provizorii.
- (j) În cazul în care este introdusă o acțiune împotriva unei părți contractante în temeiul prezentei convenții, această parte contractantă nu poate invoca, cu excepția măsurilor de executare, imunitatea de jurisdicție în fața instanței competente în conformitate cu prezentul articol.”
- N. La articolul 14, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:
- „(b) «Drept național» și «legislație națională» desemnează dreptul sau legislația națională a instanței competente, în temeiul prezentei convenții, să statueze cu privire la cererile de despăgubire care decurg dintr-un accident nuclear, cu excepția reglementărilor privind conflictul de legi referitoare la aceste cereri. Dreptul sau legislația respectivă se aplică tuturor chestiunilor de fond și de procedură care nu sunt reglementate în mod special de prezenta convenție.”
- O. La articolul 15, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:
- „(b) În măsura în care despăgubirile pentru daunele nucleare depășesc suma de 700 de milioane de euro menționată la articolul 7 litera (a), acestea pot fi aplicate, în orice formă, în condiții care derogă de la dispozițiile prezentei convenții.”
- P. După articolul 16 se adaugă un nou articol 16a, după cum urmează:
- „Articolul 16a
- Prezenta convenție nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor unei părți contractante în conformitate cu normele generale ale dreptului internațional public.”
- Q. Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:
- „(a) În cazul unui diferend apărut între două sau mai multe părți contractante cu privire la interpretarea sau aplicarea prezentei convenții, părțile implicate se consultă în vederea soluționării acestuia prin negociere sau prin alte mijloace amiabile.
- (b) În cazul în care diferendul menționat la litera (a) nu este soluționat în termen de șase luni de la data la care s-a constatat existența diferendului respectiv de către oricare dintre părțile implicate, părțile contractante se reunesc pentru a asista părțile implicate în vederea găsirii unei soluții amiabile.
- (c) În cazul în care, în termen de trei luni de la reuniunea menționată la litera (b), diferendul nu este soluționat, la cererea uneia dintre părțile implicate, diferendul este supus Tribunalului european pentru energie nucleară creat prin Convenția de la 20 decembrie 1957 privind stabilirea unui control de securitate în domeniul energiei nucleare.
- (d) Diferențele privind delimitarea zonelor maritime nu intră în sfera de aplicare a prezentei convenții.”

R. Articolul 18 se înlocuiește cu următorul text:

- „(a) Rezervele privind una sau mai multe dispoziții ale prezentei convenții pot fi formulate în orice moment anterior ratificării, acceptării sau aprobării ori aderării la prezenta convenție sau anterior datei notificării în temeiul articolului 23 cu privire la teritoriul sau teritoriile menționate în notificare și sunt admise numai dacă aceste rezerve sunt acceptate în mod expres de părțile semnatare.
- (b) Această acceptare nu este necesară din partea unui semnatar care nu a ratificat, acceptat sau aprobat prezenta convenție în termen de 12 luni de la data notificării rezervei respective de către Secretarul General al Organizației, în conformitate cu articolul 24.
- (c) Rezervele acceptate în conformitate cu prezentul articol pot fi retrase în orice moment printr-o notificare adresată Secretarului General al Organizației.”

S. Articolul 19 se înlocuiește cu următorul text:

- „(a) Prezenta convenție face obiectul ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare se depun la Secretarul General al Organizației.
- (b) Prezenta convenție intră în vigoare după depunerea instrumentelor de ratificare, acceptare sau aprobare a cel puțin cinci dintre semnatori. Pentru fiecare semnatar care o ratifică, acceptă sau aprobă ulterior, prezenta convenție intră în vigoare la depunerea instrumentului de ratificare, acceptare sau aprobare.”

T. Articolul 20 se înlocuiește cu următorul text:

„Modificările prezentei convenții sunt adoptate, de comun acord, între toate părțile contractante. Modificările intră în vigoare după ratificarea, acceptarea sau aprobarea de către două treimi dintre părțile contractante. Pentru fiecare parte contractantă care le ratifică, acceptă sau aprobă ulterior, modificările intră în vigoare la data ratificării, acceptării sau aprobării respective.”

U. La articolul 21 se adaugă o nouă literă (c), cu următorul text:

- „(c) Fără a aduce atingere articolului 7 litera (a), în cazul în care guvernul unui stat, care nu este parte la prezenta convenție, aderă la prezenta convenție după 1 ianuarie 1999, acesta poate prevedea în legislația proprie că răspunderea operatorului pentru daunele nucleare cauzate de un accident nuclear poate fi limitată, pentru un termen de cel mult cinci ani socotit de la data adoptării Protocolului din..... (data) de modificare a prezentei convenții, la o sumă tranzitorie de cel puțin 350 MEUR pentru un accident nuclear produs în termenul respectiv.”

V. La articolul 22, litera (c) se renumerează, devenind litera (d), și se adaugă o nouă literă (c), cu următorul text:

- „(c) Părțile contractante se consultă reciproc la expirarea fiecărui termen de cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei convenții, cu privire la toate problemele de interes comun rezultate din aplicarea prezentei convenții și, în special, pentru a analiza oportunitatea majorării sumelor prevăzute pentru răspundere și a garanției financiare, în conformitate cu prezenta convenție.”

W. La articolul 23, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

- „(b) Semnatarii sau părțile contractante pot, la data semnării, ratificării, acceptării sau aprobării sau aderării la prezenta convenție sau la o dată ulterioară, să notifice Secretarului General al Organizației că prezenta convenție se aplică acelor teritorii ale sale, inclusiv teritoriile pentru care partea este responsabilă în relațiile internaționale, în cazul cărora prezenta convenție nu se aplică în conformitate cu litera (a) din prezentul articol și care sunt menționate în notificare. O asemenea notificare poate fi retrasă, pentru oricare dintre teritoriile menționate în aceasta, cu un preaviz de douăsprezece luni transmis Secretarului General al Organizației.”

X. Articolul 24 se înlocuiește cu următorul text:

„Secretarul General al Organizației comunică tuturor semnatarilor și guvernelor care aderă primirea unui instrument de ratificare, acceptare, aprobare, aderare sau de retragere, precum și a unei notificări în temeiul articolului 13 litera (b) și al articolului 23, deciziile comitetului director, în conformitate cu articolul 1 litera (a) (ii), articolul 1 litera (a) (iii) și articolul 1 litera (b). El comunică, de asemenea, data intrării în vigoare a prezentei convenții, textul modificărilor acesteia și data intrării în vigoare a acestor modificări, precum și rezervele exprimate în conformitate cu articolul 18.”

Y. Termenul „daune” care figurează în următoarele articole se înlocuiește cu termenul „daune nucleare”:

- articolul 4 literele (a) și (b);
- articolul 5 literele (a) și (c);
- articolul 6 literele (a), (b), (d), (f) și (h).

Z. La prima frază a articolului 4 din textul în limba franceză, termenul „stockage” se înlocuiește cu termenul „entreposage” și la același articol termenul „transportées” se înlocuiește cu termenul „en cours de transport”. La articolul 6 litera (h) din textul în limba engleză, termenul „workmen's” se înlocuiește cu termenul „workers”.

AA. Anexa II la Convenție se elimină.

II.

- (a) Pentru părțile semnate ale prezentului protocol, dispozițiile cuprinse în acesta fac parte integrantă din Convenția privind răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare din 29 iulie 1960, astfel cum a fost modificată ultima dată prin protocolul adițional din 28 ianuarie 1964 și prin protocolul din 16 noiembrie 1982 (denumită în continuare „convenția”), care este cunoscută drept „Convenția privind răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare din 29 iulie 1960, modificată de protocolul adițional din 28 ianuarie 1964, de protocolul din 16 noiembrie 1982 și de protocolul din...”
- (b) Prezentul protocol va fi supus ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentul de ratificare, acceptare sau aprobare se depune la Secretarul General al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.
- (c) Semnatarii prezentului protocol, care au ratificat deja convenția sau au aderat la aceasta, își exprimă intenția de a ratifica, accepta sau aproba prezentul protocol în cel mai scurt termen posibil. Ceilalți semnatori ai prezentului protocol se angajează să-l ratifice, accepte sau aprobe simultan cu ratificarea convenției.
- (d) Prezentul protocol este deschis aderării în conformitate cu dispozițiile articolului 21 din convenție. Aderările la convenție sunt acceptate doar în cazul în care sunt însoțite de aderarea la prezentul protocol.
- (e) Prezentul protocol intră în vigoare în conformitate cu dispozițiile articolului 20 din convenție.
- (f) Secretarul General al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică notifică tuturor semnatarilor și guvernelor statelor care aderă primirea instrumentelor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la prezentul protocol.